

mener jeg, at det er af sær Bigtighed, at Agerhønsenes Fredningstid begynder den 1ste November. Der er heller ikke Tvivl om, at Agerhønsene ville formere sig i betydelig Grad, naar Fredningstiden sættes saaledes, som Lovforslaget bestemmer. Hvad Ursuglene angaar, vilde jeg gjerne noget berolige den ærede 5te Landssthingsmand for 9de Kreds (Brach). Jeg er ganske enig i, at de ere aflagne saa betydelig, at de næsten kunne siges at være forvundne; men ved fuldstændig Fred tror jeg dog, at de endnu ville komme igjen, endog paa Steder, hvor de i Diebliffet ere aldeles ubrydte. Jeg veed af Erfaring, at i de thylandske Klitter har der i over 30 Aar ikke været en eneste Ursugl; men ifjor viste der sig nogle igjen, og det uagtet Ursuglene nu ere forfulgte paa de Steder, hvor de opholde sig. Naar de nu faae Fred i 3 Aar, saa er det meget sandsynligt, at de ville sprede sig, og at deres Instinkt vil lede dem hen til Terrainen, der passe sig for dem. Ursuglene holde ikke af, at være saa forstrøkkelig mange paa samme Terrain. Der er endnu nede i Bildmosen i Vendsyssel ikke saa faa tilbage, og de kunne let sprede sig, om de end ikke ville komme i talrige Flokke. Ogsaa i Hølstebro-kanten og flere Steder finder man dem, og faae de Fred i 3 Aar, vilde de meget hurtig formere sig, og det i ikke ubetydelig Grad. Jeg har, som sagt, oplevet, at et Terrain, som har været berøvet disse Fugle i over 30 Aar, har faaet dem igjen under de nuværende Forhold, og saa meget mere Naab er der da om, at de ville komme tilbage, naar de i nogen Tid faae fuldstændig Fred. Jeg maa anbefale Lovforslaget, som jeg med den stærke Fornøielse giver min Stemme.

Indenrigsministeren (Skel): Jeg formaar ikke at tillægge den Omstændighed, at der bliver samme Fredningstid for Svarer og Agerhøns, den store Betydning, som de ærede Forslagsstillere tillægge den. Jeg kan ikke indse, at den Omstændighed, at det kan koste de paagældende Udøvere af Jagten nogen Overvindelse at efterkomme et Lovbud, er af saa afgjørende Betydning, at man af Hensyn dertil skulde afholde sig fra at vedtage Bestemmelser, der ellers maatte anses for hensigtsmæssige for Fredning af Bildtet. Dette er ialtsald ikke det eneste Tilfælde, i hvilke Loven kræver Respekt og Resignation fra deres Side, der skulde rette sig efter dens Bud, men ogsaa andre Lovbud kræve af Folk, at de skulde vide, hvad Lovens Bud er, og at de skulde holde sig det efterretteligen. Jeg veed ikke, hvorfor man skulde være saa nansom netop mod Udøvere af Jagten, at man af Hensyn til, at de skulde kunne undgaa en Fristelse til at skyde, hvad de ikke maa skyde, skulde tillade dem at skyde visse Dyr paa en Tid, da det ellers ikke er hensigtsmæssigt. Det er sikkert, at Agerhønsene ville være bedst

beskyttede ved, at man indskrænker Jagttiden for deres Vedkommende til Oktober Maaned, og allerbedst var det vel, som det er blevet sagt baade her og i det andet Thing, om man bestemte at der i nogle Aar slet ikke maa drives Jagt paa Agerhøns; men saa vidt har man ikke i det andet Thing troet at kunne gaa; man er bleven enig om at fastsætte Fristen for Fredningstiden til 12te September. Det kan heller ikke siges at være overordentlig lang Tid at overlade til Jægerne at drive Agerhønsjagt i 6 Uger. Jagten med Hunde er ikke den farlige; der bliver ganske vist nedlagt nogle Agerhøns paa den Maade, men det er den senere Jagt, der foregaar paa en for Hønsene meget fordærvelig Maade. I Uevr og i Snevintre samle de afmatte Høns sig paa et lille Terrain i en Klump under Sneen, og man har ofte Exempler paa, at de Alle blive nedlagte i eet Skud. Det ærede Medlem fra Thisted (C. A. Hansen) gjorde opmærksom paa, hvilke Misligheder der bliver drevet med Jagten efter Agerhøns ved Snarer, men det er jo efter de ærede Medlemmers Forslag umuligt at forhindre. Det er ikke let at se, om en Fugl er fangen i Snare eller skudt. Naar de Vedkommende have Lov til at følge de fangne Høns, kan det ikke forhindres, at denne Jagt drives. Jeg kan ikke Andet end antage, at man i det Hele er enig om, at det er ønskeligt, at der bliver taget yderligere Fredningsbestemmelser for at værne om de Nester, der endnu ere tilbage af det Bildt, som der er Tale om i dette Lovforslag. Jeg frygter for, at Vædringer i Lovforslaget vil have tilfølg, at det maaske vanskeligt vil komme ud nu. Det er efter en temmelig vidtløftig Forhandling i det andet Thing, at man der tilbels blev enig om at begrænse sig til det her Foreliggende og slutte sig til det, som var det reelle Indhold af Lovforslaget, som det blev forelagt. De Medlemmer, som havde stillet Vædringsforslag, viste den Beherskelse, da Stemningen i det Hele taget ikke var for deres Vædringsforslag, og de hørte de Grunde, der talte derimod, at tage dem tilbage, og jeg tror, at det vilde være ønskeligt, om man her i Thinget, selv om En eller Anden kunde tro, at der kunde være Grund til Modifikationer i Bestemmelserne, af Hensyn til den Nytte, som man tror, at Loven vil kunne gjøre, ikke vilde lægge den flere Vædringer i Veien, men tage den, som den er. Jeg raader indstændig Thinget til at stemme for Lovforslaget i den Form, hvori det er kommet til os.

Clausager: Jeg skal ikke forfølge Sagen vidt, men jeg vil kun overfor den høitærede Indenrigsministers Udtalelser sige, at jeg dog neppe antager, at det vil lægge Loven afgjorte Banstigeligheder i Veien, om dette Vædringsforslag vedtages. Jeg er tilbøielig til at tro, at det andet Thing trods dette vilde tage mod Lovforslaget.